

SITUACIÓ DEL DEL V CONVENI DEL PAS LABORAL

La reunió de la mesa negociadora del conveni del dia 4 de juliol va acabar amb un nou desencontre entre les parts. La patronal va cloure la sessió amb un ultimàtum: la seva última oferta, que les universitats s'han afanyat a difondre al personal, és inamovible, segons van dir.

Aquest era el final d'una llarga jornada, que va començar a les 11 del matí del dia 4 i va acabar prop de les quatre de la matinada del 5. Les diferents propostes que els sindicats van posar damunt la taula no eren noves, i pivotaven al voltant de dos eixos:

- La transformació de places del grup IV a grup III.
- El plus conveni, un part del qual fos consolidable.

Les gerències, en canvi, van introduir temes nous a la negociació, que resumim molt ràpidament:

- Canvis en la normativa de selecció, que dificultarien les possibilitats de mobilitat i promoció del PAS i condicionarien la participació dels membres del comitè als tribunals.
- Eliminació del plus de perillositat i del premi de jubilació.
- Mans lliures per a l'establiment d'horaris especials.
- Mecanismes d'avaluació de l'acompliment, que es tindrien en compte en els processos de selecció i que podrien influir en les nostres remuneracions.

A canvi d'aquestes concessions, les universitats estaven disposades a abonar directament a cada treballador/a 300 euros el 2007, 300 el 2008 i consolidar 200 euros al 2009. És a dir, que ens conviden a vendre una part de les nostres condicions laborals a un "mòdic" preu.

A aquesta situació hem arribat després de gairebé dos anys. I una bona part de responsabilitat de l'estat de coses actual la té l'acord econòmic a què van arribar les gerències amb CCOO i UGT el 15 de desembre de 2005. El CAU ja va advertir en aquell moment que aquest acord condicionaria la negociació i seria un llast per aconseguir millores salarials dignes que permetessin arribar a un acord global de conveni. I efectivament, les gerències l'han estat utilitzant tot aquest temps per oferir quantitats de plus conveni ridícules i miserables.

Per altra banda, les mobilitzacions promogudes per CCOO i UGT durant el mes de juny han estat massa erràtiques i poc participatives per a aconseguir cap resultat positiu. També en aquest sentit, el CAU va fer una proposta el 7 de juny de mobilitzacions

graduals i sostingudes, amb l'aprovació del PAS laboral i la implicació de tots els sindicats que formen part dels comitès d'empresa, que no va ser acceptada per CCOO i UGT.

Ens trobem, doncs, en una mena de cul-de-sac. La patronal manté una posició molt tancada i una actitud dilatòria per anar allargant indefinidament les negociacions. CCOO, per la seva banda, no ha sabut aprofitar la seva majoria i ha anat a batzegades, sense una estratègia definida.

Companyes i companys:

vista la situació amb tant poques perspectives entenem que les coses no poden seguir d'aquesta manera, caldria desencallar la situació el més aviat possible. Però és necessari i imprescindible definir amb claredat els posicionaments i els compromisos dels sindicats presents en la Mesa de negociació sobre els temes que hi ha sobre la taula per tal de donar-los una sortida, i sobretot hem de ser conscients que sense la implicació del PAS no es pot arribar a cap negociació que sigui adient als nostres interessos. Amb aquesta premissa el CAU està disposat a fer els esforços necessaris perquè hi hagi un consens entre tots els sindicats que representen al PAS, amb la intenció de poder arribar a un acord amb les Universitats que permeti tancar el conveni. En el cas que no s'arribés a un acord amb les Universitats, hem de ser capaços d'endegar les mobilitzacions que calguin amb un calendari i unes actuacions ben meditates. En aquest sentit ens comprometem plantejar una proposta a partir del mes de setembre que permeti desbloquejar la situació actual.

Barcelona, 24 de juliol de 2006

Col·lectius Assemblearis d'Universitats CAU